

שיעור קיד

מל"ת רב. רג. רד.

מצוה רב הזהיר הנזיר משתות יין והחמר והיינות שבשרש עירובם מן הענבים. והוא אמרו כל משרת ענבים לא ישתה, וכבר הפליג באזהרה מזה ואפילו חומץ יין וחומץ שכר (שבו נתערב היין) אינו מותר לשתותו, והוא אמרו חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה. ואין הלאו מצוה בפני עצמה, כי אילו אמר יין לא ישתה וחומץ לא ישתה היו שתי מצות, ואמנם אמר וחומץ יין לא ישתה הרחקה מן היין. והתבאר בגמרא נזירות (דף ל"ו) שאמרו משרת הוא לאסור טעם כעיקר, והראיה היותם מצוה אחת כי כשתה יין והחמר אינו לוקה שתיים כמו שיתבאר אחר זה. וכל זמן שישתה נזיר רביעית יין או חומץ לוקה. (נשא את ראש, הפלאה הלכות נזירות פ"א):

מצוה רג הזהיר הנזיר מאכול ענבים וכשאכל ענבים כזית לוקה. והוא אמרו וענבים לחים ויבשים לא יאכל. (נשא את ראש, הפלאה הלכות נזירות פ"א):

מצוה רד הזהיר הנזיר מאכול צמוקים. והוא אמרו ויבשים לא יאכל. ואם אכל מהם לוקה. (שם, שם):